

BESTE-ISFAHÂN ŞARKI

İSMÂİL FENNÎ ERTUĞRUL

Sengin semâi

Üf tâ - de ni mah rû - mu sa fâ
ey le din ar tık -
Nâ len de i hic - râ - nü ce - fâ
Şâd ol be ni sen mah vü he - bâ
ey le din ar tık
ey le din ar tık (SON)
Bir at fı na zar dan da cü - dâ
ey - le - din ar - tık -
Aranağmesi

Üftâdeni mahrûm u safâ eyledin_artık
Nâlende-i hicrân ü cefâ eyledin_artık
Bir atf-ı nazardan da cüdâ eyledin_artık
Şâd ol, beni sen mahv ü hebâ eyledin_artık

Seyr-i güle yâ nûş-i meye kalmadı hâhiş
Mihnetle hemân ağlamadır şimdi bana iş
Aşk ehline aşkın elemi bak ne edermiş
Şâd ol, beni sen mahv ü hebâ eyledin_artık

(Güfte: Kendisi 'nin)